

KEMALETTİN TUĞCU

Eskici Baba

uçan at

uçan at
yayınları

ESKİCİ BABA

Yayın No: 75

Yadigâr Öyküler Dizisi: 11

Editör: **Gökçen Yüksel Karaca**

Kapak ve İç Tasarım: **Yasemin Kula**

Tasarım Uygulama: **Nurel Naycı**

Baskı ve Cilt: **Çevik Matbaacılık**

Davutpaşa Cad. Besler İş Merkezi No: 20/18-19 Topkapı / İstanbul

Tel: (0212) 501 30 19

Kapak Baskı: **Saner Matbaacılık**

© Kemalettin Tuğcu - Uçan At Yayınları, 2020

Sertifika No: 50417

ISBN: 978-605-9501-75-0

1. Basım: **Şubat 2020**

2. Basım: **Şubat 2022**

Uçan At Yayınları

Nuruosmaniye Cad. Kardeşler Han No: 1 Kat: 1

34110 Cağaloğlu - İstanbul

Tel: (0212) 520 72 53 (Pbx)

Belgegeçer: (0212) 511 47 74

www.ucanat.com.tr

bilgi@ucanat.com.tr

Tüm yayım hakları saklıdır. Tanıtım için alınacak kısa alıntılar dışında yayımcının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz ve kullanılamaz.

Çocuk ve ilk gençlik edebiyatı yayıncılığı amacıyla 2017 yılında kurulmuş olan Uçan At Yayınları, Bilge Kültür Sanat Yayınları'nın tescilli markasıdır.

KEMALETTİN TUĞCU
ESKİCİ BABA

Resimleyen:
Uğur Köse

Kemalettin Tuğcu

1902'de İstanbul'da dünyaya gözlerini açtı. Ayakları içeri dönük olarak doğduğu için, dışarıda akıp giden hayata uyum sağlayamadı. Okula gidemedi, rahatça arkadaşlarıyla dışarıda oynayamadı. Tüm bu olanlar onu içine kapanık birine dönüştürdü. Fakat bu özrü onu yıldırmadı. Bir şiirinde "Ne okul yüzü gördüm, ne yol gösteren kişi / Çaresizlik içinde yazıya döktüm işi." diyen Tuğcu, kendi gayretleriyle okuma yazmayı öğrendi ve tercüme yapacak derecede Fransızcasını geliştirdi. Yazarak avundu ve güçlendi. On üç yaşında başladığı yazı hayatında *Kuklacı, Üvey Baba, Garip, Sadet Borcu, Eskici Baba, Yer Altında Bir Şehir* başta olmak üzere üç yüzden fazla romanın yanında Fransız yazarlardan tercümeler de yaptı. *Kadın Dünyası, Çocuk Haftası, Ev-İş ve Hayat Mecmuası* gibi dergilerde görevler aldı ve yazıları yayınlandı. Şiirleri ise Gelişigüzel ismiyle bir kitapta toplandı. Eserlerinden bazıları sinema filmlerine ve televizyon dizilerine ilham kaynağı olmuştur. 1995 yılında 'Tüyap Kitap Fuarı Çocuk Edebiyatı' ödülüne layık görülen usta yazar, 1996'da vefat etti.

ESKİCİ BABA

Çeşme Sokağı'nda, küçük bir evin önündeki meydana oynayan çocuklar onun sesini köşe başından duyunca oyunlarını bırakarak **çil yavrusu** gibi dağılıp evlerine kaçarlardı.

O iri yapılı, yaşlı, beyaz sakallı ve temiz yüzlü bir adamcağızdı.

Çocuklarıyla başa çıkamayan, onlara söz geçiremeyen anneler pencereden bu adamcağızı göstererek çocuklarını korkuturlar, "Usandım, bir daha yaparsan seni ona veririm görürsün." derlerdi.

Daha büyük çocuklar artık bu numaraları yutmaz, pencerelerden onun gibi "Eskiciii" diye bağırp kendi aralarında eğlenirlerdi. O, küçük çocuklar için korkutucu bir şeydi. Büyük çocuklar için ise alay edilen biriydi. Ancak eskici hiçbiriyle ilgilenmez, yalnızca işine bakardı.

Bir akşamüstü çocuklar yine oyuna daldılar. Eskici yavaş yavaş sokağa girdi. Ne hızlı ne de

yavaş yürüyordu. Çocuklar birden onu yakınlarında görünce çığlık atarak kaçtılar. Bir küçük çocuk ise diğerlerinin peşinden giderken düşüverdi.

Nurten, eskiciden evvel çocuğu kucaklamak, oradan götürmek istedi. Fakat çocuğu kaldırmaya gücü yetmedi. Bir yandan da gözü eskicideydi. Adam yavaş yavaş onlara yaklaşıyordu. Nurten çocuğu korumak için eline bir değnek aldı. Bu korkutucu adama küçücük çocuğu vermeyecekti. Gerekirse onunla kavga edecekti. Ama eskici çok kuvvetli, kocaman bir adamdı.

O yaklaştıkça Nurten yavaş yavaş değneğini arkasına sakladı. Çocuğun yanında duruyordu ama yüzü korkudan kızarmıştı.

Eskici onun yanına kadar geldi, durdu. Nurten'in küçük, pembe çenesini okşadı. Sonra hiçbir şey söylemeden yürüyüp gitti. Nurten onun çok iyi biri olduğunu anlamıştı. Artık ondan korkmuyordu. Bütün çocuklar kaçarken o yolun kenarında onu bekliyor ve ona eskici baba diye hitap ediyordu.

* * *

Bir gün Nurten elini küçücük çenesine dayamış, sokağı seyrediyordu.

– Anne, babam bu akşam eve gelecek mi, diye sordu.

Annesi onu boşuna sevindirmek istemiyordu.

– Ne bileyim kızım, bekliyoruz işte. İnşallah gelir!

Annesi daha elektrikleri yakmamıştı. Oda yavaş yavaş kararıyordu. Üzüntülü ve düşünceli olan kadın her akşamki gibi sofraya üç tabak koymuş, kocasının sandalyesini de hazırlamış, pencerenin önüne geçmişti.

Çocuk yine sordu:

– Anne, babam neden öteki babalar gibi her akşam gelmiyor? Çok uzak yerlere gidiyor. Babamın kamyonlarda şoförlük yaptığını biliyorum, ama keşke o da öteki babalar gibi her akşam eve gelse.

Kadın cevap vermedi. Son zamanlarda çok sıkıntı çekiyorlardı. İyi bir aile evladı olduğu hâlde Ahmet okumasını yarım bırakmış, sporculuğa, balıkçılığa özenmiş; evlenince de evi geçindirebilmek için şoförlüğe başlamıştı.

Ayten onun ortaokuldan arkadaşıydı. Ahmet o zamandan beri Ayten'i sevmiş, birkaç defa ailesinden istemiş, ancak Ayten'in babası, Ahmet ser-seri ruhlu bir genç olduğu için kızını ona vermek istememişti. Fakat Ahmet'in çok acı çektiğini gören Ayten onun bu hâline dayanamamış, babasına yalvarmış. Babası hiç istemediği bu adama onu verirken "Başına gelecekleri düşün. Hem ser-seri ruhlu hem kibirli bir adam. Ailemize layık bir

